

SINTE-LUTGART, Schutsvrouw van Vlaanderen, z. Lutgardis.

SIPS, Lodewijk (eigenlijk Joannes L.) (Antwerpen 16 augustus 1858 – Antwerpen 17 januari 1922). Speelde te Antwerpen als flamingant een voorname rol in de nadagen van de **Meetingpartij**, onder meer als ondervoorzitter van de Commissie van Krijgsdienstbaarheden en in bestuursfuncties – onder meer als voorzitter – in de **Nederduitsche Bond**. Daarnaast was hij actief in de kringen van de **christelijke arbeidersbeweging**. Hij was medestichter en werd ook voorzitter van het Katholiek Democratisch Verbond (kenspreuk “Godsdienst, Huisgezin, Eigendom”), voorzitter van het Verbond

van Volkskringen, tevens medestichter van het Rerum Novarum-comité en vijftien jaar lang voorzitter van het Verbond der Christene Vakverenigingen in het arrondissement Antwerpen. Hij was een pionier van de katholieke mutualistenorganisatie en stond bekend als een hardnekkig antimilitarist.

Sips werkte mee aan het militant-flamingantische *Ons Recht*. Hij was katholiek, maar durfde op het congres van de **Belgische Volksbond** op 24-25 september 1911 openlijk te protesteren tegen de negatieve beoordeling van bisschop **Gustave Waffelaert** over de V.B. Die kritische houding zou hij ook tentoonspreiden tegenover flamingantische parlementariërs als **Frans van Cauwelaert** en **Alfons van de Perre** die hij een gebrek aan doortastendheid verweet.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog vluchtte Sips naar het buitenland waar hij zijn vertrouwen in de Belgische regering verloor. Heimwee dreef hem terug naar het bezette Antwerpen. Daar kwam hij onder invloed van vroegere vrienden die ondertussen activist geworden waren zoals **Adelfons Henderickx** en **August Borms**. Sips hoopte onder meer dat via het **activisme** de annexatie van **Frans-Vlaanderen** zou bewerkstelligd worden. Hij schreef daarover een aantal artikelen in het weekblad *De Eendracht*. Hij speelde niet alleen in het Antwerpse een vooraanstaande rol. Zo was hij aanwezig op de stichtingsvergadering van de **Raad van Vlaanderen** op 4 februari 1917, zonder er evenwel lid van te worden. Verder was hij secretaris van het **Vlaamsch Verbond** en werd hij voorzitter van de op 12 juli 1917 gestichte vereniging **Per Crucem ad Lucem**. Na de oorlog werd hij door zijn firmæ, omwille van zijn activistisch engagement, ontslagen. Daarna speelde hij door zijn hoge leeftijd geen rol van betekenis meer.

LITERATUUR: Uit het archief van **Frans Van Cauwelaert**. I. *Gedenkschriften over Vlaamse Beweging en Belgische politiek 1895-1918*, 1971; – H. van Velthoven, *De Vlaamse kwestie 1830-1914. Macht en onmacht van de Vlaamsgezindheden*, 1982; – L. Schokkaert, *De Nationale Straat. Geschiedenis van de christelijke arbeidersbeweging in Antwerpen en omstreken 1857-1988*, 1989.

LUC VANDEWEYER